

Λόγος
εψηφισμένου Μητροπολίτου
Παραμυθίας, Φιλιατών και Γηρομερίου
κ. Σεραπίωνος
κατά την εις Επίσκοπον Χειροτονίαν αυτού
Καθεδρικός Ιερός Ναός Αθηνών, 21.10.2023

Μακαριώτατε Αρχιεπίσκοπε Αθηνών και πάσης Ελλάδος,
Σεπτέ Προκαθήμενε της καθ' Ελλάδα Αγιωτάτης Εκκλησίας,
κ.κ. Ιερώνυμε,

Σεβασμιώτατοι Άγιοι Αρχιερείς,

Σεβαστοί Πατέρες,

Εντιμότατοι Άρχοντες,

Λαέ του Θεού ευλογημένε και περιούσιε,

**«Ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτω καὶ ἐγένετο· εἶη τὸ ὄνομα Κυ-
ρίου ευλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας.»**†

Δόξαν, ευχαριστίαν και προσκύνησιν αναπέμπω εις τον Τρισάγιον Θεόν, τον Πατέρα, τον Υιόν και το Άγιον Πνεύμα, διότι την ιερή αυτή στιγμή ίσταμαι ενώπιον του ιερού Θυσιαστηρίου, προσμένοντας να λάβω την αποστολική χάρη της Αρχιερωσύνης και να καταστώ Επίσκοπος και Ποιμένας, προεστώς της Ευχαριστίας, αλλά και διάκονος και ποδηγέτης του Λαού του Θεού, καθιστάμενος ταυτοχρόνως κοινωνός του Μυστηρίου της Εκκλησίας και της Αποστολικότητας.

Δια τούτο, προ πάντων, «εν ύμνοις ευχαρίστοις δοξολογώ και γεραίρω το άμετρον έλεος» και την υπέρμετρον ευσπλαγχνίαν του εν Τριάδι Θεού δια τα περί την ελαχιστότητά μου τελούμενα, αποκορύφωμα των οποίων αποτελεί τούτη η ώρα, κατά την οποία με καλεί η αγάπη του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού να ζήσω την κορύφωση της προσωπικής μου Πεντηκοστής και να ανέλθω στο Θαβώρ του Επισκοπικού αξιώματος.

Το Πανάγιο Πνεύμα, το οποίο, ως φως και ζωή και ζώσα πηγή νοερά, «έθετο επισκόπους ποιμαίνειν την Εκκλησίαν του Κυρίου»^ο, κατέρχεται και εις εμέ τον αμαρτωλό για να με καταστήσει άξιο μιμητή του Αρχιεπίσκοπος Χριστού και μέλος του Αγίου Χορού των θεοκινήτων Αποστόλων, των εμπνευστών των Επισκόπων της Εκκλησίας, των παγχρύσων στομάτων του Λόγου και της θείας αληθείας, των στύλων της Εκκλησίας, των οικουμενικών ποιμένων, μαθητών και μιμητών του μεγάλου των προβάτων Ποιμένος, των πρώτων μετά τον Ένα και Μέγα Αρχιερέα και Επίσκοπο των ψυχών ημών.

Η εκ των εγκάτων μου άμετρη συγκίνηση και χαρά εξαιτίας της μεγάλης αυτής δωρεάς του Ιησού Χριστού, με παροτρύνουν να αναφωνήσω και εγώ εν ειλικρινεί ταπεινότητι τα λόγια του ιερού Χρυσοστόμου: «Δόξα τω Θεώ πάντων ένεκεν».

Αισθάνομαι βαθειά την ανάγκη, κατ' αυτήν την ευλογημένη στιγμή, να δοξολογήσω και να ευχαριστήσω εξαιρέτως τον Κύριον «κατά πάντα και δια πάντα», για τις πολλαπλές δωρεές και ευεργεσίες Του προς εμέ τον ανάξιο, τις φανερές και αφανείς, απ' αρχής της ζωής μου μέχρι και σήμερα, οπότεν επέβλεψεν επί την ελαχιστότητά μου και επέτρεψε να φθάσω στην ώρα αυτήν της χειροτονίας μου εις Επίσκοπον της αποστολοβαδίστου και παναγιοφρουρήτου Εκκλησίας της Ελλάδος.

Ελέει του μεγάλου Θεού, πρεσβείαις της Υπεραγίας Θεοτόκου, τη πατρική αγάπη της Υμετέρας Μακαριότητος και ψήφοις κανονικαίς της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, ίσταμαι σήμερα ενώπιον του ιερού Θυσιαστηρίου εν ταπεινώσει και συντριβή καρδίας, ώστε να λάβω την ανωτάτη βαθμίδα της Ιερωσύνης, δια των τιμίων χειρών Σας, Μακαριώτατε, και των περί Υμάς Αγίων Αρχιερέων και να καταστώ Επίσκοπος και Μητροπολίτης της ευκλεούς ταύτης Επαρχίας της αγιοτόκου και ηρωοτόκου Πατρίδος μας, της Ιεράς Μητροπόλεως Παράμυθιας, Φιλιατών και Γηρομερίου, εις διαδοχήν του πολυσεβάστου σε όλους μας Μητροπολίτου κ. Τίτου.

Την εκλογή και ανάρρησή μου στον ιστορικό Θρόνο της Ιεράς ταύτης Μητροπόλεως εκλαμβάνω ως κίνητρο προς ταπείνωση και ως αφετηρία προσφοράς ολοκληρωτικής υπέρ του

ποιμνίου μου και διακονίας Θεού και ανθρώπων, εξακολουθώντας την τετιμημένη Αρχιερατεία των προκατόχων μου Αρχιερέων, «ιν ἔξαστραπτή φωτισμόν τη Εκκλησία και πράξεων απηλλαγμένων σκότους, ὅπως ορώντες οι λαοί τας ακτίνας της ζωτικής λαμπηδόνας προς Εκείνον ευθύνωνται και τον Πατέρα των φώτων δοξάζωσι».

Μέσα στην ανεξιχνίαστη πανσοφία Του ο παντοκράτωρ Θεός θέλησε μέσα από την ευτέλεια «του οστρακίνου σκεύους» του ανθρωπίνου πλάσματος να υπηρετούνται δια της πανίερης Αρχιερωσύνης ουράνιες αξίες και αθάνατες ψυχές, υπέρ των οποίων ο μόνος Κύριος και Ποιμήν αληθής και Δεσπότης του παντός ενηθρώπησε, «απέθανεν και ανέστη».

Πραγματικά, με συνταράσσει το ύψος της τιμής που περιποιεί στην ευτέλειά μου ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός και το δέος το οποίο με διακατέχει, αναλογιζόμενο την βαρύτητα του Αρχιερατικού λειτουργήματος. Έτσι, δεν μπορώ να αποκρύψω την ιερά ανησυχία που με συνέχει για το μέγεθος και την ευθύνη που απορρέει από το Αρχιερατικό αυτό αξίωμα.

Σκεπτόμενος, ὅμως, τους λόγους του Αποστόλου των Εθνών Παύλου, «ου γαρ ἔδωκεν ἡμῖν ο Θεός Πνεῦμα δειλίας, ἀλλά δυνάμεως και αγάπης και σωφρονισμού. μη ουν ἐπαισχυνθῆς το μαρτύριον του Κυρίου ημών, μηδέ ἐμέ τον δέσμιον αυτού, ἀλλά συγκακοπάθησον τω ευαγγελίῳ κατά δύναμιν Θεού, του σώσαντος ἡμᾶς και καλέσαντος κλήσει αγία, ου κατά τα ἔργα ημών, ἀλλά κατ' ἰδίαν πρόθεσιν και χάριν, την δοθείσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ προ χρόνων αἰωνίων», δεν φοβούμαι, ούτε δειλιῶ στην αποστολή αυτή, διότι ταυτοχρόνως ἔναυλος ηχεί στα ὦτα μου και η φωνή του Κυρίου: «ανδρίζου και ἰσχυε, μη φοβού, μηδέ δειλιάσης, μηδέ πτοηθῆς», «θάρσει τέκνον, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε».

Ὡς εψηφισμένος Επίσκοπος, κρατών εἰς χεῖρας το ιερό Ευαγγέλιο, πρώτον ομολόγησα περίτρανα την πίστη και την αφοσίωσή μου στον Ἅγιο Τριαδικό Θεό, τον Πατέρα, τον Υἱό και το Ἅγιο Πνεῦμα, και στην Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία.

Επιπροσθέτως, όμως, ως χειροτονούμενος, πέραν της πλήρους αφοσίωσής και της απόλυτης προσηλώσεώς μου στον Χριστό και το Άγιο Αυτού Ευαγγέλιο, αφενός μεν υποβάλλω την προσήλωσή μου προς τον πάνσεπτο Πατριαρχικό Θρόνο της Βασιλίδος των πόλεων και τον υϊκό μου σεβασμό προς τον Προκαθήμενό του, τον Παναγιώτατο Οικουμενικό Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίο, και την περί Αυτόν Αγία και Ιερά Σύνοδο της Μητρος Εκκλησίας, αφετέρου δε εκφράζω την άπειρη ευγνωμοσύνη και την απόλυτη υπακοή και αφοσίωσή μου στην Ιερά Σύνοδο της Αγιωτάτης Εκκλησίας της Ελλάδος και τον Άγιο Αυτής Πρόεδρο κ.κ. Ιερώνυμο, οι οποίοι ορθοτομούν τον λόγον της Θείας Αληθείας, ως θεματοφύλακες των ιερών Κανόνων και των εκκλησιαστικών παραδόσεων.

Κατόπιν τούτου, μετά τον αίνον, την ευχαριστία και την ικεσία προς τον Κύριον, υποβάλλω ευλαβώς τις ευγνώμονες υϊκές μου ευχαριστίες προς Υμάς, Μακαριώτατε Προκαθήμενε της Αγιωτάτης Εκκλησίας της Ελλάδος, ως και προς άπαντα τα Σεπτά Μέλη της Αγίας και Ιεράς Συνόδου της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, οι οποίοι ανεδείξατε την ελαχιστότητά μου Μητροπολίτη της Αγιωτάτης Μητροπόλεως Παραμυθίας, Φιλιατών και Γηρομερίου.

Προ πάντων, όμως, την ιερή αυτήν ώρα, επιθυμώ, Μακαριώτατε, να στραφώ προς το Σεπτό Πρόσωπό Σας και να Σας εκφράσω τήν εγκάρδια ευγνωμοσύνη μου για την πατρική αγάπη, την εμπιστοσύνη, την συγχωρητικότητα και την μεγαλοθυμία Σας. Σας ευχαριστώ και εκφράζω την υϊκή μου αγάπη, το σύμφηφό μου στις συνοδικές Σας προτάσεις και την πλήρη υπακοή μου, ως άλλωστε έπραττα μέχρι τώρα από της θέσεως του Γραμματέως της Ιεράς Συνόδου, την οποία η αγάπη Σας μου ενεπιστεύθη.

Αισθάνομαι επιτακτικό το χρέος να μνησθώ μετά βαθυτάτου υϊκού σεβασμού και τιμής της Υμετέρας Μακαριότητος, Σεπτέ άγιε Προκαθήμενε της Αγίας ημών Εκκλησίας, διότι από πολλών ετών περιβάλλετε με εύνοια το ταπεινό πρόσωπό μου και κατά τον αρμόδιο καιρό με ανεδείξατε ευμενώς, ομού μετά της Σεπτής Ιεραρχίας, Επίσκοπο της Εκκλησίας μας.

Σας ευγνωμονώ, όχι μόνον διότι δια των τιμών χειρών Σας εντός ολίγου θα λάβω την τρισμέγιστη χάρη της Αρχιερωσύνης, αλλά και για όλα τα αγαθά, τα οποία διδάχθηκα πλησίον σας όλα αυτά τα χρόνια, όπως το μέγα μάθημα της συνέσεως, της αρετής και της υπακοής στα κελεύσματα της Εκκλησίας. Όλα αυτά αποτέλεσαν και θα αποτελούν δι' εμέ πολύτιμαθησαυρισμάτα και πνευματικά εφόδια για την ταπεινή Αρχιερατική και Ποιμαντορική διακονία μου στον Αμπελώνα του Κυρίου μας.

Επιπροσθέτως, εκ βάθους καρδίας ευχαριστώ τους Σεβασμιωτάτους και Θεοφιλεστάτους Αρχιερείς, οι οποίοι με τόση αγάπη και τιμή προς την ελαχιστότητά μου θέλησαν να γίνουν σήμερα, δια της σεπτής λειτουργικής και συμπροσευχητικής συμμετοχής τους, πολύτιμοι συγκυρηναίοι στον Αρχιερατικό σταυροαναστάσιμο δόλιχό μου.

Καταθέτω ενώπιόν Σας τον σεβασμό για την προσγενομένη στην ελαχιστότητά μου τιμή και εμπιστοσύνη και παρακαλώ να συμπροσευχηθείτε «ίνα έλθη επ' εμέ η δύναμις και η χάρις του Παναγίου Πνεύματος», ώστε, τη του Θεού συνεργεία, να «πληροφορήσω» την ανατεθείσα εις εμέ Αρχιερατική διακονία.

Ιδιαίτερος δε ευχαριστώ τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μεγάρων και Σαλαμίνας κ. Κωνσταντίνο, τον φιλόθεο Ποιμέναρχη της ιστορικής αυτής Ιεράς Μητροπόλεως και ιδιαίτερης πατρίδας μου, τον οποίον ευγνωμονώ «κατά πάντα και δια πάντα»· τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ζιχνών και Νευροκοπίου κ. Ιερόθεο, του οποίου οι πατρικές ευχές και συμβουλές, δεν έπαυσαν να με συντροφεύουν στην πνευματική μου πορεία, και, βεβαίως, τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Ελευσίνος κ. Δωρόθεο, ο οποίος εκ νεαρής ηλικίας μου ενέπνευσε τον πόθο για την ιερωσύνη και με ενίσχυσε πνευματικά δια της αγιοπνευματικής βιοτής του και της γνησιότητος του χαρακτήρος του.

Ευγνωμόνως, ωσαύτως, επιθυμώ να ευχαριστήσω όλους τους κατά πάντα αξίους Αρχιερατικούς της Αγίας και Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, εξαιρέτως δε τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Ωρεών και νυν επαξίως εκλεχθέντα Μητροπολίτη της μεγαλωνύμου Ιεράς και Αποστολικής Μητροπόλεως

Θεσσαλονίκης κ. Φιλόθεο, για την αγαστή συνεργασία και την ανεξόφλητη αγάπη και εμπιστοσύνη προς το πρόσωπό μου, ενώ επίσης ευχαριστώ και όλους τους σπουδαίους κληρικούς και τους φιλοτίμους λαϊκούς συνεργάτες στην ιεροσυνοδική μου διακονία.

Ομοίως, μέσα από τον λόγο μου καταθέτω οφειλετικώς τα πνευματικά άνθη της ευγνωμοσύνης μου προς τον αξιοσέβαστο Διευθυντή του Γραφείου Εκκλησιαστικής Τάξεως και Εκκλησιαστικής Εθιμοτυπίας της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη κ. Πατρίκιο Καλεώδη, του οποίου η διακριτική πατρική μέριμνα, το ευεργετικό ενδιαφέρον και οι πνευματοφόρες συμβουλές αποτέλεσαν δι' εμέ κραταιό επιστηριγμό καθ' όλη την εικοσαετή διακονία μου στην Ιερά Σύνοδο. Ως εκ τούτου, εύχομαι ο Θεός να τον διαφυλάττει εν υγιεία αμφιλαφεί και εκφράζω την ταπεινή μου επιθυμία, κατ' αναλογία προς την ρήση του Κυρίου, «έσομαι υμίν εις πατέρα, και υμείς έσεσθέ μοι εις υιούς», και ο σεβαστός μου Γέροντας π. Πατρίκιος να με θεωρεί υιό του πιστό και αφοσιωμένο.

Επιπροσθέτως, την πανίερη αυτή στιγμή επιθυμώ να μνημονεύσω του ονόματος του εν αγίοις αναπαυομένου μακαριστού Μητροπολίτου Μεγάρων και Σαλαμίνας κυρού Βαρθολομαίου, ο οποίος, δια της εις διάκονον και, εν συνεχεία, εις πρεσβύτερον χειροτονίας που έλαβα από τα τίμια χέρια του, με κατέστησε υπηρέτη του Μυστηρίου του Ιησού Χριστού και πιστό οικονόμο των θείων Μυστηρίων της Αγίας Εκκλησίας, ενώ δια του υψηλού ιερατικού ήθους και του εκκλησιαστικού φρονήματος του συνέβαλε σημαντικώς στην πνευματική και εκκλησιαστική μου συγκρότηση. Μακαρίζω την αγία ψυχή του αιμνήστου Μητροπολίτου κυρού Βαρθολομαίου, η οποία ευχομαι σήμερα να συναγάλλεται και να συνευφραίνεται μαζί μας για την προσωπική μου χαρά.

Χρέος ιερό και επιβεβλημένο, αισθάνομαι να μνημονεύσω επιπροσθέτως και να εκφράσω τις εκ βάθους ψυχής ευχαριστίες μου προς τον επίσης ευρισκόμενο στην θριαμβεύουσα Εκκλησία μακαριστό και άγιο Γέροντά μου κυρό Δαμασκηνό Κα-

τρακούλη, πνευματικό Πατέρα, κτίτορα και επανιδρυτή της Ιεράς Μονής Αγίου Ιωάννου Προδρόμου Μακρυνού Μεγάρων, ο οποίος έδωσε κανονική συμμαρτυρία για την μυσταγωγία μου στα ενδότερα του Θυσιαστηρίου και μέσω των διδαγμάτων της γνήσιας ασκητικής βιοτής του, ως σάλπιγγα ανόθευτου χριστιανικού πνεύματος, πίστεως και υπακοής στο θείο θέλημα και αφοσιώσεως στα κελεύσματα της Αποστολικής Εκκλησίας μας, αποτέλεσε «θεογνωσίας ακριβεστάτης αφορμήν και αρετής επιμέλειαν»⁹ τόσο για την Αδελφότητα της Ιεράς Μονής, όσο και για τα πολλά πνευματικά του τέκνα.

Επίσης, οφειλετικώς επιθυμώ να μνησθώ μετ' αισθημάτων υϊκής αγάπης, και την μακαριστή Ηγουμένη της Ιεράς Μονής Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου Μακρυνού, Γερόντισσα Μακρίνα, της οποίας δεν θα λησμονήσω ποτέ την γενναιόδωρη έκφραση της μητρικής της στοργής προς το πρόσωπό μου, αλλά και την πολυτιμότερη συμβολή αυτής στην ανάπτυξη του πνευματικού έργου της ενορίας της Κοιμήσεως Θεοτόκου Μεγάρων, στην οποία εντάχθηκα εξ απαλών ονύχων και την οποία διηκόνησα επί τριάκοντα και δύο έτη. Είθε οι θεοπειθείς πρεσβείες του Γέροντος Δαμασκηνού και της αγίας Ηγουμένης ενώπιον του Θρόνου του Δεσπότη Χριστού, να με επιστηρίζουν στην νέα μου διακονία.

Άφησα τελευταίους τους κατά σάρκα συγγενείς μου στους οποίους οφείλω χάριτες, ιδιαίτέρως δε στους μακαριστούς γονείς μου, οι οποίοι με ανέθρεψαν στην ζωή αυτήν και στους οποίους οφείλω, εν πολλοίς, την ευλάβεια και την αγάπη προς τον Θεό και την Εκκλησία. Οι ευχές τους θα αποτελούν για μένα εφόδιο πολύτιμο και ενίσχυση πνευματική. Ευχαριστώ, επίσης, τις κατά σάρκα αδελφές μου Παρασκευή και Γεωργία και τις ισάδελφες εξαδέλφες μου Παρασκευή και Μαρία, ως και τις οικογένειές τους, διότι ανέκαθεν με επιστήριζαν με περίσσια αγάπη και υπομονή στην κλήση και την αποστολή μου.

Ευχαριστίες προσέτι απευθύνω προς όλους όσους με τίμησαν δια της συμμετοχής στο Μυστήριο της Χειροτονίας μου, τους εκπροσώπους του Ελληνικού Κοινοβουλίου, τους αξιοτίμους πολιτικούς Άρχοντες, τους ελλογιμωτάτους κυρίους Κα-

θηγητές, τους αξίους συνεργάτες ευλαβεστάτους συμπρεσβυτέρους και αγαπητούς λαϊκούς εκ της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος και εκ της Ιεράς Μητροπόλεως Μεγάρων και Σαλαμίνας, και σύμπαντα τον συμμετέχοντα φιλόχριστο λαό του Θεού.

Θεωρώντας τον εαυτό μου ιδιαίτερος ηλεημένον υπό Θεού, δια της αναδείξεώς μου σε πνευματικό πατέρα και ποιμενάρχη ενός τόσο εναρέτου, υψηλόφρονος και γενναιοψύχου λαού, επιθυμώ να απευθυνθώ τούτη την στιγμή και προς τον ιερό κλήρο, τους αιρετούς άρχοντες, τους συνεργάτες των Γραφείων και των Ιδρυμάτων και τον ευσεβή λαό της Ιεράς Μητροπόλεως Παραμυθίας, τους οποίους καλούμαι από σήμερα να φροντίζω και να διακονώ με ζήλο και προσευχή.

Απευθύνω θερμό χαιρετισμό προς τον θεόλεκτο λαό των περιοχών της Παραμυθίας, των Φιλιατών, του Γηρομερίου και της Πάργας, διαβεβαιώνοντάς τους ότι, του Θεού συνεργούντος μοι, θα αγωνισθώ με «καιομένη καρδιά»⁹ και θα αναλώσω δί' αυτούς κάθε ικμάδα μου, σωματική και πνευματική, στοιχώντας στον λόγο του Αποστόλου των Εθνών Παύλου: «Σπούδασον σεαυτόν δόκιμον παραστήσαι τω Θεώ, εργάτην ανεπαίσχυντον, ορθοτομούντα τον λόγον της αληθείας».

Αγαπητοί μου αδελφοί, γνωρίζω το μεγάλο, δυσαναπλήρωτο κενό που αφήνει η εκουσία παραίτηση του Πολυσεβάστου Γέροντος Μητροπολίτου κ. Τίτου. Θέλω όμως να γνωρίζετε ότι τίποτε από όσα αγωνίστηκε να πραγματώσει δεν θα σταματήσει. Όλα θα συνεχιστούν με νέα πνοή. Μα πάνω απ' όλα θα υπάρξει διάθεση για κοινωνία, τόσο με τους πατέρες και αδελφούς κληρικούς που φιλότιμα και μετά φόβου Θεού διακονούν στις ενορίες, όσο και με τους μοναχούς και τις μοναχές των Ιερών Μονών μας, αλλά και με τον ευλαβή λαό μας. Όλοι θα βρείτε Επίσκοπο που θα έλθει ως διάκονος και πατέρας «τύπος γινόμενος των πιστών εν έργω, εν λόγω, εν αναστροφή».

Ο Αρχιερέυς, ως έμψυχη εικόνα του Θεού, είναι η πηγή παντός αγαθού και πάσης ευλογίας, καθώς «τα πάντα δί' αυτού τα της Εκκλησίας τελείται». Ωστόσο, «ος εάν θέλη υμών γενέσθαι πρώτος, έσται πάντων δούλος». Ο Επίσκοπος είναι ταυ-

τοχρόνως και δούλος, διάκονος και υπηρέτης Ιησού Χριστού, όργανο της θείας χάριτος, ποιμήν, κηδεμών και προστάτης των αρνίων του Χριστού, «ανάδοχος των υπ' αυτού ποιμαινομένων ψυχών», φύλακας, οδηγός, «σιτοδότης πνευματικός», διδάσκαλος, ιατρός, εργάτης της Εκκλησίας και «καλός οικονόμος της ποικίλης χάριτος του Θεού».

Ο Απόστολος Παύλος γράφει στον Τιμόθεο και ζητά «ο επίσκοπος να είναι προσεκτικός, συνετός, ευπρεπής, φιλόξενος, καλός δάσκαλος. Να μην είναι, βίαιος, αισχροκερδής, αλλά να είναι επιεικής, ειρηνικός και αφιλοχρήματος, να έχει καλή φήμη κι έξω από την Εκκλησία». Τότε στον Τιμόθεο και σήμερα στον ελάχιστον εμέ παραγγέλλει «την παρακαταθήκην φύλαξον», διαφύλαξε αυτό που σου εμπιστεύτηκε ο Χριστός και η Εκκλησία. Στον Τίτο παραγγέλλει ότι «ο επίσκοπος, ως διαχειριστής του Θεού, πρέπει να είναι αδιάβλητος· να μην είναι υπεροπτικός, ευέξαπτος, φιλόνικος».

Έχοντας την σκέψη ότι ως Επίσκοπος είμαι εις τύπον και τόπον Χριστού, εκλιπαρώ τον Κύριον Εκείνος να είναι αντί εμού. Να ενεργεί δι' εμού. Να μη ζω εγώ, αλλά, κατά την παύλεια ρήση, να ζει ο Χριστός «εν εμοί».

Κάμπτοντας τον αυχένα της ψυχής και του σώματος υποτάσσομαι στο πανάγιο θέλημα του Θεού και εισέρχομαι στην μαρτυρική και πολυώδυνη Αρχιερατική μου πορεία.

Και τώρα, Μακαριώτατε Πάτερ και Δέσποτα, παρατίθεμαι εμαυτόν και άπαντα τα κατ' εμέ τω Θεώ και τω λόγω της χάριτος Αυτού. «Ετοιμή η καρδιά μου προς σε, ο Θεός, ετοιμή η καρδιά μου».

Ευχηθείτε θερμός η Χάρις του Παναγίου Πνεύματος να με περιφρουρεί και να με ενδυναμώνει στην προκειμένη διακονία μου. Ευχηθείτε, ώστε δια πρεσβειών της Υπεραγίας Θεοτόκου, του εν Αγίοις Πατρός ημών Δονάτου Επισκόπου Ευροίας, Προστάτου και Εφόρου της Θεοσώστου Επαρχίας μας, του Αγίου Ενδόξου Νεομάρτυρος Αναστασίου του εκ Παραμυθίας και του Οσίου Σεραπίωνος, να αξιωθώ, εν ταπεινώσει, της χάριτος της Αρχιερωσύνης, και να αναδειχθώ, χάριτι και οικτιρμοίς και φιλανθρωπία του Τριαδικού ημών Θεού, άνθρωπος καινός και

Αρχιερεύς «άρτιος προς παν έργον αγαθόν εξηρητισμένος», αγωνιζόμενος επί των νοερών της Μητρὸς Εκκλησίας επάλξεων κατά αοράτων εχθρῶν, ὥστε να αποδειχθῶ ἄξιος της κλήσεως, της οποίας εκλήθην.

Μακαριώτατε, Ἅγιοι Αρχιερεῖς, τίμιο Πρεσβυτέριο, ευλαβέστατοι Διάκονοι, οσιώτατοι Μοναχοί και Μοναχές, εκλεκτέ λαέ του Θεού, εντείνατε παρακαλώ τις δεήσεις και τις ικεσίες σας «ἵνα επισκηνώση ἐπ' ἐμέ ἡ δύναμις του Χριστού». Συνενώσατε τις προσευχές σας στον Τριαδικό Θεό για εμένα τον ανάξιο δούλο Του. «Λιτανεύσατε τον Χριστόν υπέρ εμού, ἵνα τῷ Θεῷ θυσιά ευρεθῶ». Αμήν!